

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ
2023.

ΕΣΠΕΡΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ ΤΟΥ
ΚΥΡΙΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΟΡΘΟ ΤΗΣ
ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ (14 Απριλίου
2023).

Τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτήρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ
εὐγνώμονος Ληστοῦ, τοῦ
συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ
Σταυρῷ ὁμολογίαν. Μνήμη τῶν Ἁγίων
Ἀποστόλων, ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα,
Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

ΟΡΘΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμήν.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἄθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἄμήν.

Κύριε Ἐλέησον (12).

**Δόξα... Καὶ νῦν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου,
εὐλόγησον, Πάτερ.**

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος.

- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**
- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**
- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. (19).

**Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα
θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ Ἰακώβ.**

**Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ
ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.**

**Μνησθεὶη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ
ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.**

**Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου,
καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι .**

**Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ
ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα.**

**Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά
σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν
χριστὸν αὐτοῦ.**

**Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου
αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς
δεξιᾶς αὐτοῦ.**

**Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις,
ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν
ἐπικαλεσόμεθα.**

**Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς
δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.**

**Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ
ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα
ἐπικαλεσώμεθά σε.**

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου
εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ
σωτηρίῳ σου **ἀγαλλιάσεται σφόδρα.**

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ
ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν
χειλέων αὐτοῦ **οὐκ ἐστέρησας αὐτόν .**

᾽Οτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις
χρηστότητας, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ **στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.**

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ
μακρότητα ἡμερῶν εἰς **αἰῶνα αἰῶνος.**

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ
σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

᾽Οτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα
αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ **μετὰ**
τοῦ προσώπου σου.

᾽Οτι ὁ Βασιλεύς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν
τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου **οὐ μὴ σαλευθῆ.**

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς
σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι **πάντας τοὺς**
μισοῦντάς σε.

᾽Οτι θήσεις αὐτούς ὡς κλίβανον πυρός,
εἰς καιρὸν τοῦ **προσώπου σου.**

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει
αὐτούς, καὶ καταφάγεται **αὐτούς πῦρ.**

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν **ἀπὸ υἰῶν**
ἀνθρώπων.

᾽Οτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο
βουλὰς, αἷς οὐ μὴ **δύνωνται στήναι.**

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς
περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ
πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου·
ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας
σου.

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

Τροπάρια

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα Πατρί...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, **ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, **μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία **(ἐκ γ')**.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
(ἐκ β').

Ψαλμὸς γ' (3)

- **Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ
θλίβοντές με πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
ἐμέ;**
- Πολλοὶ λέγουσιν τῇ ψυχῇ μου οὐκ
ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
- Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
- Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
  - Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα
ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
  - Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων
λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
  - Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός
μου ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως ὀδόντας
ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.
- Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν
λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

- **Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα
ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.**

Ψαλμὸς λζ' (37)

- **Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με,**

- ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου
- οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου,
  - οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου,
  - ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ,
  - προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου
  - ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην
    - ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου
    - ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
      - Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη,
  - ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ,
  - οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,

- καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν
- ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ
- καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμοὺς
  - ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα σὺ εἰσακούση Κύριε ὁ Θεός μου,
  - ὅτι εἶπον' μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν
  - ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου διὰ παντὸς
  - ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου
    - οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως
    - οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην.
    - Μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
- Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

- **Μ**ὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
- **Π**ρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62)

- **Ὁ** Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω
- ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ
- οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου
  - ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε
  - οὕτως εὐλόγησώ σε ἐν τῇ ζωῇ μου ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου
    - ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου
    - εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
  - ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι
    - ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου
    - αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς παραδοθήσονται εἰς

χειρας ρομφαίας μερίδες άλωπέκων
ἔσονται

- ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα

Καὶ πάλιν

- Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,
- Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

**Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς(Τρις).**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς πζ' (87)

- **Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου**
ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον
σου
- εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
- ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισεν
  - προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον ἐγενήθην ὡς

ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς
ἐλεύθερος

- ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν,
- ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου,
- ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ
- ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς
- παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας
- ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου
- μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;
- μή διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
- μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
- κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῒ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε
- ἵνα τί Κύριε ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

- πτωχὸς εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην
- ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραζάν με
- ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὄλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα
  - ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας .

Καὶ πάλιν

- **Κύριε** ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
- **Εἰσελθέτω** ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου **κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.**

Ψαλμὸς ρβ' (102)

- **Εὐλόγει** ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ
- Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ
  - τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου
  - τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς

- τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου
- ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις
  - ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ,
- οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,
- οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ,
- οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν
- ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσεν Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν
- καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν
  - καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοὺς ὠκτείρησεν κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν,
  - ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει
- ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ

- τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν
- καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
- Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασεν τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει
  - εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ
  - εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ
- εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

- **Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

- **Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου,**

- και μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν,
- ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν
μου ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
- ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς
αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά
μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου
  - ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,
ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν
ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων
- διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειρὰς μου ἡ
ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι
- ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε
τὸ πνεῦμά μου
- μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
- ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ
ἐλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα
  - γνῶρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ
πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν
μου
- ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε
πρὸς σὲ κατέφυγον
  - δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει
με ἐν γῆ εὐθείᾳ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
Κύριε ζήσεις με

- ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καὶ πάλιν

- **Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)**
- **Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.**

**Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.**

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
 ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
 καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
 σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
 ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
 χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
 τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
 καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
 ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στίχ, α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, δ'. Πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τὸ παρὸν Τροπάριον, μετὰ μέλους καὶ αὐτό. Ἦχος πλ. δ' Τροπάριον Ἦχος πλ.

δ.

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνην χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλω τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντα ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρί ...

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ

δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας
 έσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν
 δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε
 χρημάτων έραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη
 χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν
 τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ
 περὶ πάντα ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν ...

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νικητῆρι
 τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ
 δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας
 έσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν
 δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε
 χρημάτων έραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη
 χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν
 τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ
 περὶ πάντα ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

**Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς
 ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
 Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Α'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην 13: 31 ἕως 38.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. ·
 Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ
 ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. ³² εἰ ὁ Θεὸς
 ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει
 αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει
 αὐτόν. Τεκνία ³³, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν
 εἶμι · ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς
 Ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ
 δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω
 ἄρτι ³⁴. ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα
 ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα
 ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε
 ἀλλήλους. ³⁵ ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες
 ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε
 ἐν ἀλλήλοις ³⁶ λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος ·
 Κύριε, ποῦ ὑπάγεις?.. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
 Ἰησοῦς · Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαι
 μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ
 ἀκολουθήσεις μοι ³⁷ λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος
 Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκο-
 λουθῆσαι ἄρτι? τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ
 θήσω ³⁸ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς · Τὴν
 ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις.! ἀμὴν
 ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει
 ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

¹ Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία ·
 πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμέ

πιστεύετε. ² ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου
 μοναὶ πολλαὶ εἰσιν · εἰ δὲ μή, εἶπον ἄν
 ὑμῖν .πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν
 · ³ καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν
 τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι
 ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ,
 καὶ ὑμεῖς ἦτε. ⁴ καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω
 οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. ⁵ Λέγει αὐτῷ
 Θωμᾶς · Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις
 · καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν
 εἰδέναι? ⁶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς · Ἐγὼ εἰμι
 ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ · οὐδεὶς
 ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι
 'ἐμοῦ ⁷ εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα
 μου ἐγνώκειτε ἄν · καὶ ἅπ' ἄρτι γινώσκετε
 αὐτὸν καὶ ἐωράκατε αὐτόν ⁸ Λέγει αὐτῷ
 Φίλιππος · Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα
 καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν ⁹ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ·
 Τοσοῦτον χρόνον μεθ. ». ὑμῶν εἰμι, καὶ
 οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε? ὁ ἐωρακὼς
 ἐμὲ ἐώρακε τὸν πατέρα · καὶ πῶς σὺ
 λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα? ¹⁰ οὐ
 πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ
 πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι? τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ
 λαλῶ ὑμῖν, ἅπ' ἑμαυτοῦ οὐ λαλῶ · ὁ δὲ
 πατὴρ ὁ ἐν ἐμοί μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ
 ἔργα. ¹¹ πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ
 πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί · εἰ δὲ μή, διὰ
 τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. ¹² ἀμὴν
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ
 ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κάκεῖνος ποιήσει, καὶ

μείζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν
 πατέρα μου πορεύομαι, ¹³ καὶ ὃ, τι ἂν
 αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο
 ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ
 υἱῷ ¹⁴. ἐάν τι αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί
 μου, ἐγὼ ποιήσω. ¹⁵ Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς
 ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε, ¹⁶ καὶ ἐγὼ
 ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον
 παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένει μεθ
 'ὕμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, ¹⁷ τὸ Πνεῦμα τῆς
 ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν,
 ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτὸ ·
 ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν
 μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. ¹⁸ Οὐκ ἀφήσω
 ὑμᾶς ὀρφανούς · ἔρχομαι πρὸς
 ὑμᾶς. ¹⁹ ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με
 οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι
 ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε ²⁰. ἐν ἐκείνῃ τῇ
 ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ
 πατρί μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν
 ὑμῖν. ²¹ ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ
 τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με
 · ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ
 πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ
 ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν ²² Λέγει αὐτῷ
 Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης · Κύριε, καὶ τί
 γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν
 σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; ²³ ἀπεκρίθη
 Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ · Ἐάν τις ἀγαπᾶ με,
 τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου
 ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν

ἔλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ
 ποιήσομεν. ²⁴ ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς
 λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν
 ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ
 πέμψαντός με πατρός. ²⁵ Ταῦτα
 λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ²⁶ ὁ δὲ
 παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ
 πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου,
 ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ
 υπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον
 ὑμῖν ²⁷. Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν
 ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος
 δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ
 ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδὲ
 δειλιάτω ²⁸. ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν,
 ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ
 ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον,
 πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ
 μου μείζων μου ἐστὶ ²⁹. καὶ νῦν εἶρηκα
 ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται
 πιστεύσητε. ³⁰ οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ'
 ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων,
 καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ³¹ ἀλλ' ἵνα
 γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ
 καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω
 ποιῶ. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν ¹. Ἐγὼ
 εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ
 μου ὁ γεωργός ἐστι. ² πᾶν κλήμα ἐν ἐμοὶ
 μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ
 καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα
 πλείονα καρπὸν φέρῃ. ³ ἤδη ὑμεῖς

καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα
 ὑμῖν. ⁴ μείνατε ἐν ἐμοί, κάγω ἐν
 ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν
 φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μένη ἐν τῇ
 ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν
 ἐμοί μένητε. ⁵ ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος, ὑμεῖς
 τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοί κάγω ἐν
 αὐτῷ, οὕτως φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι
 χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν
 οὐδέν. ⁶ ἐὰν μὴ τις μένη ἐν ἐμοί, ἐβλήθη
 ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ
 συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ
 βάλλουσι, καὶ καίεται. ⁷ ἐὰν μείνητε ἐν
 ἐμοί καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνη, ὃ
 ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ
 γενήσεται. ⁸ ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ
 μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ
 γένησθε ἐμοὶ μαθηταί. ⁹ καθὼς ἠγάπησέ
 με ὁ πατήρ, κάγω ἠγάπησα ὑμᾶς ·
 μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ¹⁰ ἐὰν τὰς
 ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ
 ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ
 πατρός μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν
 τῇ ἀγάπῃ. ¹¹ Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ
 χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνη καὶ ἡ χαρὰ
 ὑμῶν πληρωθῇ ¹². αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ
 ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς
 ἠγάπησα ὑμᾶς ¹³. μείζονα ταύτης ἀγάπην
 οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ
 ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ¹⁴ ὑμεῖς φίλοι
 μου ἐστε, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ

ἐντέλλομαι ὑμῖν ¹⁵. οὐκέτι ὑμᾶς λέγω
 δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ
 αὐτοῦ ὁ κύριος · ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους,
 ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός
 μου ἐγνώρισά ὑμῖν ¹⁶. οὐχ ὑμεῖς με
 ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς,
 καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ
 καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη,
 ἵνα ὅ, τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ
 ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν ¹⁷. ταῦτα
 ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε
 ἀλλήλους. ¹⁸ Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ,
 γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν
 μεμίσηκεν. ¹⁹ εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ
 κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει · ὅτι δὲ ἐκ τοῦ
 κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην
 ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ
 ὑμᾶς ὁ κόσμος. ²⁰ μνημονεύετε τοῦ λόγου
 οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν · οὐκ ἔστι δοῦλος
 μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν,
 καὶ ὑμᾶς διώξουσιν · εἰ τὸν λόγον μου
 ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον
 τηρήσουσιν ²¹. ἀλλὰ ταῦτα πάντα
 ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι
 οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με ²². εἰ μὴ
 ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ
 εἶχον · νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ
 τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. ²³ ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ
 τὸν πατέρα μου μισεῖ ²⁴. εἰ τὰ ἔργα μὴ
 ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος
 πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον · νῦν δὲ

καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμέ καὶ
τὸν πατέρα μου ²⁵. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ
λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν,
ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ²⁶ ὅταν δὲ ἔλθῃ
ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ
τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ
παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος
μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. ²⁷ καὶ ὑμεῖς δὲ
μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ
ἐστε. ¹ Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ
σκανδαλισθῆτε. ² ἀποσυναγώγους
ποιήσουσιν ὑμᾶς. ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα
πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν
προσφέρειν τῷ Θεῷ. ³ καὶ ταῦτα
ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα
οὐδὲ ἐμέ. ⁴ ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν
ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε
αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν
ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν
ἦμην. ⁵ νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά
με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με ποῦ
ὑπάγεις! ⁶ ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
ἡ λύπη πεπλήρωκε ὑμῶν τὴν
καρδίαν. ⁷ ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω
ὑμῖν. συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ
ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ
παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς.·
ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς
ὑμᾶς. ⁸ καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν
κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ
δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. ⁹ περὶ

ἀμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ
 · ¹⁰ περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν
 πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ
 με · ¹¹ περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ
 κόσμου τούτου κέκριται ¹². Ἔτι πολλὰ ἔχω
 λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν
 ἄρτι. ¹³ ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα
 τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν
 τὴν ἀλήθειαν · οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ'
 'ἐαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσει λαλήσει,
 καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ
 ὑμῖν ¹⁴. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ
 ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ
 ὑμῖν ¹⁵. πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμὰ ἐστι ·
 διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται
 καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν ¹⁶. μικρὸν καὶ οὐκέτι
 θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ
 ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν
 πατέρα. ¹⁷ Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν
 αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους · Τί ἐστι τοῦτο ὃ
 λέγει ἡμῖν, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με,
 καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, καὶ ὅτι
 ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα? ¹⁸ ἔλεγον
 οὖν · Τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει τὸ μικρόν?·
 οὐκ οἶδαμε τί λαλεῖ ¹⁹ ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς
 ὅτι ἠθέλον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς · Περὶ τούτου ζητεῖτε με
 'ἀλλήλων ὅτι εἶπον, μικρὸν καὶ οὐ
 θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ
 με? ²⁰ ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε
 καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος

χαρήσεται · ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ'
 ἢ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται ²¹· ἢ
 γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ
 ὥρα αὐτῆς · ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον,
 οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν
 χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν
 κόσμον. ²² καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν
 ἔχετε · πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ
 χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν
 ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. ²³ καὶ ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε
 οὐδέν · ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα ἂν
 αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου,
 δώσει ὑμῖν. ²⁴ ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε
 οὐδέν ἐν τῷ ὀνόματί μου · αἰτεῖτε καὶ
 λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ
 πεπληρωμένη. ²⁵ Ταῦτα ἐν παροιμίαις
 λελάληκα ὑμῖν · ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε
 οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ
 παρρησία περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ
 ὑμῖν ²⁶. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί
 μου αἰτήσεσθε · καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ
 ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν
 · ²⁷ αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι
 ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε
 ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ
 ἐξῆλθον ²⁸. ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ
 ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον · πάλιν ἀφίημι
 τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν
 πατέρα. ²⁹ Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ·
 Ἴδε νῦν παρρησία λαλεῖς, καὶ παροιμίαν

ούδεμίαν λέγεις. ³⁰ νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας
 πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε
 ἐρωτᾷ · ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ
 Θεοῦ ἐξῆλθες. ³¹ ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς · Ἄρτι πιστεύετε · ³² ἰδοὺ ἔρχεται
 ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε
 ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε ·
 καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ
 ἐστι. ³³ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ
 εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε
 · ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν
 κόσμον. ¹ Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ
 ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν
 οὐρανὸν καὶ εἶπε · Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ
 ὥρα · δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ
 υἱὸς σου δοξάσῃ σέ, ² καθὼς ἔδωκας
 αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ
 δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν
 αἰώνιον. ³ αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή,
 ἵνα γινώσκωσιν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν
 Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν
 Χριστόν. ⁴ ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ
 ἔργον ἐτελειώσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα
 ποιήσω · ⁵ καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ,
 παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ
 τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. ⁶ Ἐφανέρωσά
 σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς
 δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ ἦσαν καὶ
 ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου
 τετηρήκασι. ⁷ νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα
 δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν · ⁸ ὅτι τὰ

ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. ⁹ ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ · οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι, ¹⁰ καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶν καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. ¹¹ καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὐς δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἔν καθὼς ἡμεῖς ¹². Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὐς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. ¹³ νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς ¹⁴. ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. ¹⁵ οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. ¹⁶ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμὶ ¹⁷. ἀγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου · ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι ¹⁸. καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν

κόσμον · ¹⁹καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω
ἐμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὣσιν ἡγιασμένοι
ἐν ἀληθείᾳ. ²⁰ Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ
μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων
διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ²¹ ἵνα
πάντες ἐν ὣσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ
κάγω ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὣσιν,
ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με
ἀπέστειλας. ²² κάγω τὴν δόξαν ἣν
δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὣσιν ἐν
καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν, ²³ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς
καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὣσιν τετελειωμένοι
εἰς ἓν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ
με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς
καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας ²⁴. Πάτερ, οὐς
δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ
κάκεῖνοι ὣσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν
δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι
ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς
κόσμου. ²⁵ πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε
οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι
ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας, ²⁶ καὶ
ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ
γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν
αὐτοῖς ἢ κάγω ἐν αὐτοῖς. ¹ Ταῦτα εἰπὼν
Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου
ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ .

**Ὁ χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου
Κύριε, δόξα σοι.**

**Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἀντίφωνα,
δευτεροῦντες ἅπαντα τὰ Τροπάρια
Ἦχος πλ. δ'.
Ἀντίφωνον Α'.**

**Ἄρχοντες Λαῶν συνήχθησαν, κατὰ τοῦ
Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.**

Λόγον παράνομον, κατέθεντο κατ' ἐμοῦ,
Κύριε, Κύριε, μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν, καθαρὰς τῷ Χριστῷ
παραστήσωμεν, καὶ ὡς φίλοι αὐτοῦ, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν θύσωμεν δι' αὐτόν, καὶ μὴ
ταῖς μερίμναις τοῦ βίου, συμπνιγῶμεν ὡς
ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις ἡμῶν
κράξωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ῥῦσαι ἡμᾶς.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ
Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε,
Θεοτόκε Μαρία. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν
ικέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β' Ἦχος πλ. β'.

**Ἔδραμε λέγων ὁ Ἰούδας, τοῖς
παρανόμοις γραμματεῦσι. Τί μοι θέλετε
δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν, ἐν
μέσῳ δὲ τῶν συμφωνούντων, αὐτὸς**

είστήκεις ἀοράτως συμφωνούμενος.
Καρδιογνώστα, φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν ἐλέει τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν, ὥσπερ
Μαρία ἐπὶ τοῦ δείπνου, καὶ μὴ
κτησώμεθα φιλαργυρίαν, ὡς ὁ Ἰούδας,
ἵνα πάντοτε μετὰ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ
ἐσώμεθα.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ὅν ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως, διὰ
παντὸς ὡς φιλόανθρωπον, μὴ διαλίπης
δυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σῶση, **τοὺς**
εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ἀντίφωνον Γ' Ἦχος β'.

Διὰ Λαζάρου τὴν ἔγερσιν Κύριε, τὸ
Ὦσαννά σοι ἐκραύγαζον, παῖδες τῶν
Ἑβραίων φιλόανθρωπε. Ὁ δὲ παράνομος
Ἰούδας οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ δείπνῳ σου Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς
Μαθηταῖς σου προέλεγες· Εἷς ἐξ ὑμῶν
παραδώσει με. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας,
οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἰωάννη ἐρωτήσαντι Κύριε, ὁ παραδιδούς
σε τίς ἐστι; τοῦτον διὰ τοῦ ἄρτου
ὑπέδειξας, ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ
ἠβουλήθη συνιέναι.

Εἰς τριάκοντα ἀργύρια Κύριε, καὶ εἰς
 φίλημα δόλιον, ἐζήτουν Ἰουδαῖοι
 ἀποκτεῖναί σε. Ὁ δὲ παρανομος Ἰούδας,
 οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ Νιπτηρί σου Χριστὲ ὁ Θεός, τοῖς
 Μαθηταῖς σου προέτρεπες. Οὕτω ποιεῖτε
 ὡσπερ ἴδετε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας,
 οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ
 πειρασθῆτε, τοῖς Μαθηταῖς σου ὁ Θεὸς
 ἡμῶν ἔλεγες· Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας,
 οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους
 σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς
 σὲ καταφεύγομεν, **ὡς ἄρρηκτον τεῖχος,
 καὶ προστασίαν.**

Κάθισμα Ἦχος βαρῦς.

Ἐν τῷ δεῖπνῳ τοὺς Μαθητὰς διατρέφων,
 καὶ τὴν σκῆψιν τῆς προδοσίας γινώσκων,
 ἐν αὐτῷ τὸν Ἰούδαν διήλεγξας,
 ἀδιόρθωτον μὲν τοῦτον ἐπιστάμενος,
 γνωρίσαι δὲ πᾶσι βουλόμενος, ὅτι θέλων
 παρεδόθης, ἵνα Κόσμον ἀρπάσῃς τοῦ
 ἀλλοτρίου. **Μακρόθυμε δόξα σοι.**

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ἰωάννην** ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Β'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην 18: 1 – 28.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς σὺν
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ
χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος,
εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ. ² ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ
παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι
πολλάκις συνήχθη καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ³ ὁ οὖν Ἰούδας
λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων
καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ
μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ
ὄπλων ⁴ Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ
ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν εἶπεν
αὐτοῖς Τίνα ζητεῖτε?. ⁵ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ
· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς ὁ

Ἰησοῦς · Ἐγώ εἰμι. εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας
 ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ' αὐτῶν ⁶ ὡς οὖν
 εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ
 ὀπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί ⁷ πάλιν οὖν
 αὐτούς ἐπηρώτησε · Τίνα ζητεῖτε?... οἱ δὲ
 εἶπον · Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον ⁸ ἀπεκρίθη
 Ἰησοῦς · Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι · εἰ οὖν
 ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν
 · ⁹ ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι οὐς
 δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν
 οὐδένα ¹⁰. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων
 μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν
 τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν
 αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν · ἦν δὲ ὄνομα
 τῷ δούλῳ Μάλχος ¹¹ εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
 τῷ Πέτρῳ · Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν
 θήκην · τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ
 πατήρ, οὐ μὴ πῖω αὐτό? ¹² Ἡ οὖν σπεῖρα
 καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν
 Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ
 ἔδησαν αὐτὸν, ¹³ καὶ ἀπήγαγον πρὸς
 Ἄνναν πρῶτον · ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ
 Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ
 ἐκείνου ¹⁴. ἦν δὲ Καϊάφας ὁ
 συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι
 συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι
 ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἠκολούθει δὲ ¹⁵ τῷ Ἰησοῦ
 Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ
 μαθητής ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ,
 καὶ συνεισηλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλήν
 τοῦ ἀρχιερέως · ¹⁶ ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει

πρὸς τῆ θύρα ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ
 μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ
 ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῆ θυρωρῷ, καὶ
 εἰσήγαγε τὸν Πέτρον ¹⁷ λέγει οὖν ἡ
 παιδίσκη ἡ θυρωρός τῷ Πέτρῳ · Μὴ καὶ
 σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου
 τούτου? λέγει ἐκεῖνος · Οὐκ
 εἰμί. ¹⁸ εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ
 ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποικότες, ὅτι
 ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο · ἦν δὲ μετ
 'αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐστῶς καὶ
 θερμαινόμενος ¹⁹. Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς
 ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν
 αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς
 αὐτοῦ. ²⁰ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς · Ἐγὼ
 παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ · ἐγὼ
 πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ
 ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι
 συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα
 οὐδέν ²¹ τί με ἐπερωτᾷς?.. ἐρώτησον
 τοὺς ἀκηκόοντας τί ἐλάλησα αὐτοῖς · ἴδε
 οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγὼ ²² ταῦτα δὲ
 αὐτοῦ εἰπόντος εἷς τῶν ὑπηρετῶν
 παρεστηκῶς ἔδωκε ράπισμα τῷ Ἰησοῦ
 εἰπὼν · Οὕτως ἀποκρίνη τῷ
 ἀρχιερεῖ? ²³ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς · Εἰ
 κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ
 κακοῦ · εἰ δὲ καλῶς, τί με
 δέρεις? ²⁴ ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας
 δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν
 ἀρχιερέα ²⁵. Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστῶς

καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ · Μὴ
καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
εἶ; ²⁶ ἤρνήσατο οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν ·
Οὐκ εἰμί. λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ
ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὗ ἀπέκοψε
Πέτρος τὸ ὠτίον · Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ
κήπῳ μετ' αὐτοῦ; ²⁷· πάλιν οὖν ἤρνήσατο
Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ
ἐφώνησεν ²⁸ Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ
τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον · ἦν δὲ
πρωΐ · καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ
πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα
φάγωσι τὸ πάσχα.

**Ὁ χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου
Κύριε, δόξα σοι.**

**Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἀντίφωνα,
δευτεροῦντες ἅπαντα τὰ Τροπάρια
Ἦχος πλ. α'.**

Ἀντίφωνον Δ'.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, καταλιμπάνει τὸν
Διδάσκαλον, καὶ παραλαμβάνει τὸν
διάβολον, τυφλοῦται τῷ πάθει τῆς
φιλαργυρίας, ἐκπίπτει τοῦ φωτός, ὁ
ἐσκοτισμένος· πῶς γὰρ ἠδύνατο βλέπειν,
ὁ τὸν φωστῆρα πωλήσας, τριάκοντα
ἀργυρίων, ἀλλ' ἡμῖν ἀνέτειλεν ὁ παθῶν
ὑπὲρ τοῦ Κόσμου, πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ
παθῶν, καὶ συμπαθῶν ἀνθρώποις, δόξα
σοι.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, παραποιεῖται
 θεοσέβειαν, καὶ ἀλλοτριοῦται τοῦ
 χαρίσματος, ὑπάρχων μαθητής, γίνεται
 προδότης, ἐν ἧθει φιλικῶ, δόλον
 ὑποκρύπτει, καὶ προτιμᾶται ἀφρόνως τῆς
 τοῦ Δεσπότη ἀγάπης, τριάκοντα
 ἀργύρια ὁδηγὸς γενόμενος, συνεδρίου
 παρανόμου. Ἡμεῖς δὲ ἔχοντες σωτηρίαν
 τὸν Χριστόν, αὐτὸν δοξάσωμεν.

Ἦχος α'

Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, ὡς ἐν
 Χριστῶ ἀδελφοί, καὶ μὴ τὸ ἀσυμπαθὲς
 πρὸς τοὺς πλησίον ἡμῶν, ἵνα μὴ ὡς ὁ
 δοῦλος κατακριθῶμεν, ὁ ἀνελεήμων, διὰ
 τὰ δηνάρια, καὶ ὡς ὁ Ἰούδας
 μεταμεληθέντες, μηδὲν ὠφελήσωμεν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, ἐλαλήθη
 πανταχοῦ, ὅτι ἐκύησας σαρκί, τὸν τῶν
 ὄλων Ποιητήν, Θεοτόκε Μαρία,
πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε.

Ἀντίφωνον Ε' Ἦχος πλ. β'.

Ὁ μαθητὴς τοῦ Διδασκάλου, συνεφώνει
 τὴν τιμὴν, καὶ τριάκοντα ἀργυρίοις,
 πέπρακε τὸν Κύριον, φιλήματι δολίῳ
 παραδοὺς αὐτόν, τοῖς ἀνόμοις εἰς
 θάνατον.

Σήμερον ἔλεγεν ὁ Κτίστης Οὐρανοῦ καὶ γῆς, τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ἦγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ἔφθασεν Ἰούδας ὁ παραδιδούς με, μὴ τίς με ἀρνήσῃται, βλέπων με ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν· πάσχω γὰρ ὡς ἄνθρωπος, καὶ σώζω ὡς φιλόανθρωπος, τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἡ ἀρρήτως, ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα,
καὶ τεκοῦσα, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον,
Παρθένε σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Ἀντίφωνον ς' Ἦχος βαρὺς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας, παραδοῦναι τὸν Κύριον, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, τὸν ἐκ πέντε ἄρτων, χορτάσαντα πλήθη. Σήμερον ὁ ἄνομος, ἀρνεῖται τὸν Διδάσκαλον, μαθητῆς γενόμενος, Δεσπότην παρέδωκεν, ἀργυρίῳ πέπρακε, τὸν μάννα χορτάσαντα τὸν ἄνθρωπον.

Σήμερον τῷ σταυρῷ προσήλωσαν, Ἰουδαῖοι τὸν Κύριον, τὸν διατεμόντα τὴν θάλασσαν ῥάβδῳ, καὶ διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν ἐρήμῳ. Σήμερον τῇ λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκέντησαν, τοῦ πληγαῖς μαστίξαντος, ὑπὲρ αὐτῶν τὴν Αἴγυπτον, καὶ χολὴν ἐπότισαν, τὸν μάννα, τροφήν αὐτοῖς ὀμβρήσαντα.

Κύριε ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον
 παραγενόμενος, ἐβόας τοῖς Μαθηταῖς
 σου· κὰν μίαν ὥραν οὐκ ἰσχύσατε,
 ἀγρυπνήσαι μετ' ἐμοῦ, πῶς
 ἐπηγγείλασθε ἀποθνήσκειν δι' ἐμέ; κὰν
 τὸν Ἰούδαν θεάσασθε, πῶς οὐ καθεύδει,
 ἀλλὰ σπουδάζει προδοῦναί με τοῖς
 παρανόμοις; ἐγείρεσθε, προσεύξασθε,
 μὴ τίς με ἀρνήσῃται, βλέπων με ἐν τῷ
 σταυρῷ. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν
 Οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου,
 χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ
 κήρυγμα, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ
 Ἐμμανουήλ, **χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
 Θεοῦ.**

Κάθισμα Ἰηχος βαρῦς.

Ποῖός σε τρόπος Ἰούδα, προδότην τοῦ
 Σωτῆρος εἰργάσατο; μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν
 Ἀποστόλων ἐχώρισε; μὴ τοῦ χαρίσματος
 τῶν ἰαμάτων ἐστέρησε; μὴ συνδειπνήσας
 ἐκείνοις, σὲ τῆς τραπέζης ἀπώσατο; μὴ
 τῶν ἄλλων νίψας τοὺς πόδας, τοὺς σοὺς
 ὑπερεῖδεν; ὦ πόσων ἀγαθῶν, ἀμνήμων
 ἐγένου! καὶ σοῦ μὲν ἡ ἀχάριστος,
 στηλιτεύεται γνώμη, αὐτοῦ δὲ ἡ
 ἀνεΐκαστος, μακροθυμία κηρύττεται, **καὶ
 τὸ μέγα ἔλεος.**

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἁγίου

Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι

Εὐαγγέλιον Γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον 26: 57 – 75.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται
κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς
Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
συνήχθησαν. ⁵⁸ ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει
αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ
ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο
μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. ⁵⁹ οἱ
δὲ ἀρχιερεῖς οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ
συνέδριον ὅλον ἐζήτησαν
ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως
θανατώσωσιν αὐτὸν, ⁶⁰ καὶ οὐχ εὔρον·
καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων
προσελθόντων, οὐχ εὔρον. ὕστερον δὲ

προσελθόντες δύο
 ψευδομάρτυρες ⁶¹ εἶπον · Οὗτος ἔφη,
 δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ
 καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι
 αὐτὸν ⁶² καὶ ἀναστάς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν
 αὐτῷ · Οὐδὲν ἀποκρίνη?. τί οὗτοί σου
 καταμαρτυροῦσιν? ⁶³ ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς
 εἶπεν αὐτῷ · Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ
 τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ
 Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. ⁶⁴ λέγει αὐτῷ ὁ
 Ἰησοῦς · Σὺ εἶπας · πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ
 ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
 καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ
 ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ
 οὐρανοῦ ⁶⁵ τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ
 ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε · τί
 ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων?. Ἴδε νῦν
 ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ · ⁶⁶ τί
 ὑμῖν δοκεῖ? οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον ·
 Ἔνοχος θανάτου ἐστί. ⁶⁷ Τότε ἐνέπτυσαν
 εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν
 αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν ⁶⁸ λέγοντες ·
 Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστὶν ὁ
 παῖσας σε? ⁶⁹ Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο
 ἐν τῇ αὐλῇ · καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία
 παιδίσκη λέγουσα · Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ
 Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. ⁷⁰ ὁ δὲ ἠρνήσατο
 ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων λέγων · Οὐκ
 οἶδα τί λέγεις ⁷¹. ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς
 τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτόν ἄλλη καὶ λέγει

αὐτοῖς · Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ
 Ναζωραίου. ⁷² καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ
 ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν
 ἄνθρωπον. ⁷³ μετὰ μικρὸν δὲ
 προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ
 · Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ · καὶ γὰρ ἡ
 λαλιά σου δηλὸν σε ποιεῖ. ⁷⁴ τότε ἤρξατο
 καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα
 τὸν ἄνθρωπον · καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ
 ἐφώνησε. ⁷⁵ καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ
 ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὶν
 ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήση με ·
 καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς.

Ὁ χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου
 Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἀντίφωνα,
 δευτεροῦντες ἅπαντα τὰ Τροπάρια
 Ἦχος πλ. δ'.
 Ἀντίφωνον Ζ'.**

**Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις,
 ἀνεχόμενος, οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ
 ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ
 διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς
 Μαθητάς μου, ἡδυνάμην πλείους, ἢ
 δώδεκα λεγεῶνας παραστήσαι Ἀγγέλων·
 ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῇ, ἃ
 ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν Προφητῶν μου,
 ἄδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.**

Τρίτον ἀρνησάμενος ὁ Πέτρος, εὐθέως τὸ ῥηθὲν αὐτῷ συνῆκεν· ἀλλὰ προσήγαγέ σοι δάκρυα μετανοίας. Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ὡς πύλην σωτήριον καὶ Παράδεισον
τερπνόν, καὶ φωτὸς αἰδίου, νεφέλην
ὑπάρχουσαν, τὴν ἁγίαν Παρθένον
ὑμνήσωμεν ἅπαντες, λέγοντες τὸ Χαῖρε
αὐτῇ.

Ἀντίφωνον Η' Ἦχος β'.

Εἶπατε παράνομοι· Τί ἠκούσατε παρὰ
τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, οὐ νόμον ἐξέθετο,
καὶ τῶν, Προφητῶν τὰ διδάγματα; πῶς
οὖν ἐλογίσασθε Πιλάτῳ παραδοῦναι, τὸν
ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, καὶ λυτρωτὴν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν
χαρισμάτων ἀεὶ ἐντροφῶντες, καὶ
κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου, ἠτοῦντο
λαβεῖν, οἱ τῶν δικαίων φονευταί,
ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν
προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι
ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ
πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ
γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε
Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις

Μητρός, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη, μὴ
 παρίδης ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ
 πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σῶζειν
 δυνάμενος, **ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν
 καταδεξάμενος.**

Ἀντίφωνον Θ' Ἦχος γ'.

Ἔστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν
 τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο
 ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ. Γρηγορεῖτε καὶ
 προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
 πειρασμόν, τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ
 δὲ σὰρξ ἀσθενής, διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς
 τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος· σὺ δὲ
 Κύριε ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω
 αὐτοῖς.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Οἱ ἐξ ἔθνῶν ὑμνοῦμέν σε Θεοτόκε ἀγνή,
 ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔτεκες, τὸν ἐκ
 τῆς κατάρης τοῦς ἀνθρώπους, διὰ σοῦ
 ἐλευθερώσαντα.**

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'.

Ἦ πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητής, τὴν
 προδοσίαν ἐμελέτα κατὰ σοῦ!
 συνεδείπνησε δολίως, ὁ ἐπίβουλος καὶ
 ἄδικος, πορευθεὶς εἶπε τοῖς Ἱερεῦσι· Τί
 μοι παρέχετε, καὶ παραδώσω ὑμῖν
 ἐκεῖνον, τὸν νόμον λύσαντα, καὶ

βεβηλοῦντα τὸ Σάββατον; **Μακρόθυμε**
Κύριε δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι

Εὐαγγέλιον Δ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην 18: 28 – 16.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσιν τὸν Ἰησοῦν
ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον · ἦν
δὲ πρωΐ · καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ
πραιτώριον, ἵνα μὴ μianθῶσιν, ἀλλ' ἵνα
φάγωσι τὸ πάσχα. ²⁹ ἐξῆλθεν οὖν ὁ
Πιλᾶτος ἔξω πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε · Τίνα
κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου
τούτου? ³⁰ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ ·
Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι
παρεδώκαμεν αὐτόν ³¹ εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ
Πιλᾶτος · Λάβετε αὐτόν ὑμεῖς καὶ κατὰ

τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν.. εἶπον
οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι · Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν
ἀποκτεῖναι οὐδένα · ³² ἵνα ὁ λόγος τοῦ
Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε σημαίνων ποίω
θανάτῳ ἡμελλεν

ἀποθνήσκειν. ³³ Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ
πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος καὶ ἐφώνησε
τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ · Σὺ εἶ ὁ
βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων ? ³⁴ ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς · Ἄφ 'ἐαυτοῦ σὺ τοῦτο
λέγεις ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ
ἐμοῦ? ³⁵ ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος · Μήτι ἐγὼ
Ἰουδαῖός εἰμι? τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί · τί
ἐποίησας? ³⁶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς · Ἡ
βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου · εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ
βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ
ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς
Ἰουδαίοις · νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ
ἔστιν ἐντεῦθεν. ³⁷ εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ
Πιλάτος · Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ?
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς · Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς
εἰμι ἐγὼ. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ
εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα
μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ · πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς
ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς ³⁸ λέγει
αὐτῷ ὁ Πιλάτος · Τί ἐστὶν ἀλήθεια?. καὶ
τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς
Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς · Ἐγὼ
οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ ³⁹ ἔστι

δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἓνα ὑμῖν ἀπολύσω
 ἐν τῷ πάσχα · βούλεσθε οὖν ὑμῖν
 ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν
 Ἰουδαίων? ⁴⁰· ἐκραύγασαν οὖν πάλιν
 πάντες λέγοντες · Μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν
 Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς
 ληστής ¹· Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλαῦτος τὸν
 Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσε. ² καὶ οἱ
 στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ
 ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ
 ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον
 αὐτόν ³ καὶ ἔλεγον · Χαῖρε ὁ βασιλεὺς
 τῶν Ἰουδαίων · καὶ ἐδίδουν αὐτῷ
 ῥαπίσματα. ⁴ ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ
 Πιλαῦτος καὶ λέγει αὐτοῖς · Ἴδε ἄγω ὑμῖν
 αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ
 οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω. ⁵ ἐξῆλθεν οὖν
 ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον
 στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν
 ἱμάτιον, ⁶ καὶ λέγει αὐτοῖς · Ἴδε ὁ
 ἄνθρωπος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτόν οἱ
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν
 λέγοντες · Σταύρωσον σταύρωσον
 αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλαῦτος · Λάβετε
 αὐτόν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε · ἐγὼ γὰρ
 οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ
 αἰτίαν. ⁷ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι ·
 Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον
 ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν Θεοῦ υἱὸν
 ἐποίησεν. ⁸ Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλαῦτος
 τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, ⁹ καὶ

εἰσηλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ
 λέγει τῷ Ἰησοῦ · Πόθεν εἶ σύ? ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ¹⁰ λέγει οὖν
 αὐτῷ ὁ Πιλάτος · Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς?. οὐκ
 οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ
 ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε? ¹¹· ἀπεκρίθη
 Ἰησοῦς · Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν
 κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι
 ἄνωθεν · διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι
 μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει ¹² ἐκ τούτου ἐζήτη
 ὁ Πιλάτος ἀπολύσαι αὐτόν · οἱ δὲ
 Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες · Ἐὰν τοῦτον
 ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ
 Καίσαρος. πᾶς ὁ βασιλέα ἐαυτὸν ποιῶν
 ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. ¹³ ὁ οὖν Πιλάτος
 ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω
 τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ
 βήματος εἰς τόπον λεγόμενον
 Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ
 · ¹⁴ ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ
 ὡσεὶ ἕκτη · καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις · Ἴδε
 ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. ¹⁵ οἱ δὲ ἐκραύγασαν ·
 Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει
 αὐτοῖς ὁ Πιλάτος · Τὸν βασιλέα ὑμῶν
 σταυρώσω? ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς ·
 Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ
 Καίσαρα ¹⁶ τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν
 αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Ὁ χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου
 Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἀντίφωνα,
δευτεροῦντες ἅπαντα τὰ Τροπάρια**

Ἦχος πλ. β'

Ἀντίφωνον Ι..

**Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
γυμνὸς εἰς κρίσιν ἴστατο, καὶ ἐν σιαγόνι,
ράπισμα ἐδέξατο, ὑπὸ χειρῶν ὧν
ἐπλασεν, ὁ δὲ παράνομος λαός, τῷ
σταυρῷ προσήλωσε, τὸν Κύριον τῆς
δόξης, τότε τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ
ἐσχίσθη, ὁ ἥλιος ἐσκότασε, μὴ φέρων
θεάσασθαι, Θεὸν ὑβριζόμενον, ὃν τρέμει
τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.**

**Ὁ μαθητὴς ἠρνήσατο, ὁ Ληστής ἐβόησε·
Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Εἰρήνευσον τὸν Κόσμον, ὁ ἐκ Παρθένου
καταδεξάμενος Κύριε, σάρκα φορέσαι
ὑπὲρ δούλων, ἵνα συμφώνως, σέ
δοξολογοῦμεν φιλόανθρωπε.**

Ἀντίφωνον ΙΑ' Ἦχος πλ. β'.

**Ἀντὶ ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας Χριστέ, τῷ
γένει τῶν Ἑβραίων σταυρωθῆναί σε
κατεδίκασαν, ὄξος καὶ χολήν σε
ποτίσαντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ
τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι οὐ συνῆκαν, τὴν σὴν
συγκατάβασιν.**

Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ οὐκ ἠρκέσθησαν Χριστέ
τὰ γένη τῶν Ἑβραίων, ἀλλ' ἐκίνουν τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλεύην
προσάγοντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε,
κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ
ἐμελέτησαν.

Οὔτε γῆ ὡς ἐσειέσθη, οὔτε πέτραι ὡς
ἐρράγησαν, Ἑβραίους ἔπεισαν, οὔτε τοῦ
Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, οὔτε τῶν νεκρῶν
ἡ ἀνάστασις. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε,
κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ
ἐμελέτησαν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν
Θεοτόκε Παρθέने, μόνη ἀγνή, μόνη
εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως, σὲ
ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.**

Ἀντίφωνον Β' Ἦχος πλ. δ'.

**Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαὸς
μου τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι
παρηνώχλησα; τοὺς τυφλοὺς σου
ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα,
ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην.
Λαὸς μου, τί ἐποίησά σοι, καὶ τί μοι
ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν,
ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν
με, σταυρῶ με προσηλώσατε· οὐκέτι
στέγω λοιπόν, καλέσω μου τὰ ἔθνη,
κἀκεῖνα με δοξάσουσι, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ**

τῷ Πνεύματι, καὶ γὰρ αὐτοῖς δωρήσομαι,
ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς
ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων· καὶ
τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει,
Δεσπότην ὁρῶν σταυρούμενον.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ, Ἰουδαῖοι καὶ
Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων βοᾷ
πρὸς ὑμᾶς. Ἴδε ναός, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε,
ἴδε ἀμνός, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, τάφῳ
παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσία ἑαυτοῦ
ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτός
γὰρ ἐστὶν ὁ ἐν θαλάσῃ σώσας, καὶ ἐν
ἐρήμῳ θρέψας, αὐτός ἐστὶν ἡ ζωὴ καὶ τὸ
φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης,
ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε, καὶ πάλιν
ἐσφραγισμένην κατέλιπεν, **εἰς σωτηρίαν**
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε παρέστης τῷ Καϊάφα ὁ Θεός, καὶ
παρεδόθης τῷ Πιλάτῳ ὁ Κριτής, αἱ
οὐράναι δυνάμεις, ἐκ τοῦ φόβου
ἐσαλεύθησαν, τότε δὲ καὶ ὑψώθης ἐπὶ
τοῦ ξύλου ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, καὶ
ἐλογίσθης μετὰ ἀνόμων ὁ ἀναμάρτητος,

διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. **Ἀνεξίκακε**
Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον ἁγίου**

Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι

Εὐαγγέλιον Ε'. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

27: 3 – 32.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδὼν Ἰούδας ὅτι ὁ
 Ἰησοῦς κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς
 ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς
 ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις ⁴ λέγων·
 Ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἁθῶν. οἱ δὲ
 εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς?... ⁵ σὺ ὄψει καὶ
 ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε,
 καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο ⁶ οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
 λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι
 βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ
 αἱματός ἐστι ⁷ συμβούλιον δὲ λαβόντες

ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ
 κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις · ⁸ διὸ
 ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος
 ἕως τῆς σήμερον. ⁹ τότε ἐπληρώθη τὸ
 ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου
 λέγοντος · καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα
 ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν
 ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, ¹⁰ καὶ
 ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ
 κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος ¹¹ Ὁ
 δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος
 · καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων
 · Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων?.. ὁ δὲ
 Ἰησοὺς ἔφη αὐτῷ · ¹² Σὺ λέγεις καὶ ἐν τῷ
 κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων
 καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν
 ἀπεκρίνατο ¹³ τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος ·
 Οὐκ ἀκούεις πόσα σου
 καταμαρτυροῦσι?. ¹⁴ καὶ οὐκ ἀπεκρίθη
 αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε
 θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν ¹⁵ Κατὰ δὲ
 τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν
 ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἤθελον ¹⁶ εἶχον
 δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον
 Βαραββᾶν ¹⁷ συνηγμένων οὖν αὐτῶν
 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος · Τίνα θέλετε
 ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν
 λεγόμενον Χριστόν?... ¹⁸ ἦδει γὰρ ὅτι διὰ
 φθόνον παρέδωκαν αὐτόν ¹⁹ Καθημένου
 δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε
 πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα ·

Μηδέν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ · πολλὰ
 γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι'
 αὐτόν. ²⁰ Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
 πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα
 αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν
 ἀπολέσωσιν. ²¹ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν
 εἶπεν αὐτοῖς · Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο
 ἀπολύσω ὑμῖν? οἱ δὲ εἶπον ·
 Βαραββᾶν ²² λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλαῖτος · Τί
 οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον
 Χριστόν?.. λέγουσιν αὐτῷ πάντες ·
 Σταυρωθήτω ²³ ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη · Τί γὰρ
 κακὸν ἐποίησεν?.. οἱ δὲ περισσῶς
 ἔκραζον λέγοντες · Σταυρωθήτω ²⁴ ἰδὼν
 δὲ ὁ Πιλαῖτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ
 μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ
 ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ
 ὄχλου, λέγων · Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ
 αἵματος τοῦ δικαίου τούτου · ὑμεῖς
 ὄψεσθε ²⁵ καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε
 · Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα
 ἡμῶν ²⁶· τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν
 Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας
 παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ ²⁷· Τότε οἱ
 στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες
 τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον
 ἐπ' αὐτόν ὄλην τὴν σπεῖραν · ²⁸ καὶ
 ἐκδύσαντες αὐτόν περιέθηκαν αὐτῷ
 χλαμύδα κοκκίνην, ²⁹ καὶ πλέξαντες
 στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν
 κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν

δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῶ
 λέγοντες · Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων · ³⁰ καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν
 ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν
 κεφαλὴν αὐτοῦ. ³¹ καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν
 αὐτῶ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ
 ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ
 ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ
 σταυρῶσαι ³². Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον
 ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα ·
**τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν
 σταυρὸν αὐτοῦ .**

**Ὁ χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου
 Κύριε, δόξα σοι.**

**Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἀντίφωνα,
 δευτεροῦντες ἅπαντα τὰ Τροπάρια
 Ἦχος πλ. β'.
Ἀντίφωνον ΙΓ'.**

**Τὸ ἄθροισμα τῶν Ἰουδαίων, τῷ Πιλάτῳ
 ἠτήσαντο, σταυρωθῆναί σε Κύριε· αἰτίαν
 γὰρ ἐν σοὶ μὴ εὐρόντες, τὸν ὑπεύθυνον
 Βαραββᾶν ἠλευθέρωσαν, καὶ σὲ τὸν
 Δίκαιον κατεδίκασαν, μισοφονίας
 ἔγκλημα κληρωσάμενοι. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς
 Κύριε, τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν, ὅτι κενά,
 κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.**

Ὅν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, καὶ πᾶσα
 γλῶσσα ὑμνεῖ, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν,
 καὶ Θεοῦ σοφίαν οἱ Ἱερεῖς ἐρράπισαν, καὶ
 ἔδωκαν αὐτῷ χολήν, καὶ πάντα παθεῖν
 κατεδέξατο, σῶσαι θέλων ἡμᾶς ἐκ τῶν
 ἀνομιῶν ἡμῶν, τῷ ἰδίῳ αἵματι, ὡς
 φιλόανθρωπος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγου ὑπὲρ
 λόγον, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, αὐτὸν
 δυσώπει, **σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἀντίφωνον ΙΔ', Ἦχος πλ. δ'.

**Κύριε, ὁ τὸν Ληστήν συνοδοιπόρον
 λαβών,** τὸν ἐν αἵματι χεῖρας μολύναντα,
 καὶ ἡμᾶς σὺν αὐτῷ καταρίθμησον, ὡς
 ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Μικρὰν φωνὴν ἀφῆκεν ὁ Ληστής ἐν τῷ
 σταυρῷ, μεγάλην πίστιν εὔρε, μιᾷ ῥοπῇ
 ἐσώθη, καὶ πρῶτος Παραδείσου, πύλας
 ἀνοίξας εἰσῆλθεν. Ὁ αὐτοῦ τὴν
 μετάνοιαν προσδεξάμενος, Κύριε δόξα
 σοι.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου, τὴν χαρὰν τοῦ
 Κόσμου δεξαμένη, χαῖρε ἡ τεκοῦσα, τὸν
 Ποιητὴν σου καὶ Κύριον, **χαῖρε ἡ
 ἀξιοθεῖσα γενέσθαι, Μήτηρ Χριστοῦ
 τοῦ Θεοῦ.**

Ἀντίφωνον ΙΕ', Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι
τὴν γῆν κρεμάσας. **(ἐκ γ')**

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ
τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ
περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ
ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἦλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς
Ἐκκλησίας.

Λόγῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. **(ἐκ
γ')**

Δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὴν ἔνδοξόν σου
Ἀνάστασιν.

Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν· καὶ γὰρ τὸ
Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς ὁ
Θεός, ἀλλ' ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ
παντὸς μολυσμοῦ, καὶ εἰλικρινῶς
δεηθῶμεν αὐτῷ. Ἀνάστα Κύριε, σῶσον
ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις
ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῷ
πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, Θεὸν
ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε κρεμάμενον, Χριστέ, ἢ σὲ
κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὃ ὀρῶ,

μυστήριον Υιέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου
θνήσκεις, σαρκὶ πηγνύμενος, ζωῆς
χορηγέ;

Κάθισμα Ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς καταρας τοῦ
νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ σταυρῷ
προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν
ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ
ἡμῶν δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Μάρκον** ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι

Εὐαγγέλιον ς'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον 15: 16 – 32.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται
ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ
ἐστι πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὄλην

τὴν σπεῖραν · ¹⁷ καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν
 πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ
 πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον,¹⁸ καὶ
 ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν · Χαῖρε ὁ
 βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων · ¹⁹ καὶ ἔτυπτον
 αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυσαν
 αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα
 προσεκύνουν αὐτῷ. ²⁰ καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν
 αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν πορφύραν καὶ
 ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ
 ἐξάγουσιν αὐτόν ἵνα σταυρώσωσιν
 αὐτόν. ²¹ Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά
 τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπὸ
 «ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ
 Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν
 αὐτοῦ. ²² Καὶ φέρουσιν αὐτόν ἐπὶ
 Γολγοθᾶν τόπον, ὃ ἐστὶ
 μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος. ²³ καὶ
 ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον
 · ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε ²⁴· καὶ σταυρώσαντες
 αὐτόν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
 βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί
 ἄρῃ ²⁵· ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν
 αὐτόν. ²⁶ καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας
 αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη · Ὁ βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων. ²⁷ Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι
 δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ
 εὐωνύμων αὐτοῦ ²⁸· καὶ ἐπληρώθη ἡ
 γραφή ἡ λέγουσα · καὶ μετὰ ἀνόμων
 ἐλογίσθη ²⁹· Καὶ οἱ παραπορευόμενοι
 ἐβλασφήμουν αὐτόν κινουῦντες τὰς

κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες · Οὐὰ, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! ³⁰ σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ³¹. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον · Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι ³². ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

Ὁ χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς εἰς
Στίχους η'.
Ἦχος δ'

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι
αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.
Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν
ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ
Ληστής Παράδεισον ὤκησεν. Ὁ μὲν γὰρ
γευσάμενος ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ

ποιήσαντος. Ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν
ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητι
καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου

**Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες
τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ
χορτασθήσονται.**

Τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, ἐκ μαθητοῦ
ὠνήσαντο ἄνομοι, καὶ ὡς παράνομον
αὐτόν, τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν,
κραυγάζοντες· Σταύρωσον, τὸν ἐν ἐρήμῳ
τούτους μανναδοτήσαντα. Ἡμεῖς δὲ τὸν
δίκαιον, Ληστὴν μιμησάμενοι, πίστει
κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν
τῇ Βασιλείᾳ σου.

**Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.**

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἐσμός, Ἰουδαίων ἔθνος
τὸ ἄνομον, πρὸς Πιλάτον ἐμμανῶς,
ἀνακράζων ἔλεγε· Σταύρωσον, Χριστὸν
τὸν ἀνεύθυνον. Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον
οὔτοι ἠτήσαντο. Ἡμεῖς δὲ φθεγγόμεθα,
Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, τὴν φωνὴν
πρὸς αὐτόν. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ,
ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

**Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.**

Ἡ ζωηφόρος σου Πλευρά, ὡς ἐξ Ἐδέμ
πηγὴ ἀναβλύζουσα, τὴν Ἐκκλησίαν σου

Χριστέ, ὡς λογικὸν ποτίζει Παράδεισον,
 ἐντεῦθεν μερίζουσα, ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς
 τέσσαρα Εὐαγγέλια, τὸν Κόσμον
 ἀρδεύουσα, τὴν κτίσιν εὐφραίνουσα, καὶ
 τὰ ἔθνη πιστῶς, διδάσκουσα, προσκυνεῖν
 τὴν Βασιλείαν σου.

**Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
 Θεοῦ κληθήσονται.**

Ἐσταυρώθης δι' ἐμέ, ἵνα ἐμοὶ πηγᾶσης
 τὴν ἄφεισιν, ἐκεντήθης τὴν πλευράν, ἵνα
 κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσης μοι, τοῖς
 ἥλοις προσήλωσαι, ἵνα ἐγὼ τῷ βάθει τῶν
 παθημάτων σου, τὸ ὕψος τοῦ κράτους
 σου, πιστούμενος κράζω σοι ζωοδότα
 Χριστέ. Δόξα καὶ τῷ Σταυρῷ Σῶτερ, καὶ
 τῷ Πάθει σου.

**Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
 δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία
 τῶν οὐρανῶν.**

Σταυρουμένου σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις
 βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς,
 διεδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους σου,
 φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ τοῦ Ναοῦ
 ἐρράγη τὸ καταπέτασμα τὰ ὄρη
 ἐτρόμαξαν, καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ
 Ληστής ὁ πιστός, κραυγάζει σοι σὺν ἡμῖν,
 Σωτὴρ τὸ Μνήσθητι.

**Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν
ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν
ἐμοῦ.**

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ
διέρρηξας Κύριε, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς
νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας,
ῥυσάμενος ἅπαντας ἐκ δεσμῶν θανάτου
τῆ ἀναστάσει σου, δι' ἧς ἐφωτίσθημεν,
φιλόνηρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι·
Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

**Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.**

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ
θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ
ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν
χειρόγραφον Κύριε, Ληστοῦ τὴν
μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε
φιλόνηρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι·
Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

Δόξα .....

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα
πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοὶ,
δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, Μονάδα
Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν
ὑποστάσεων, ἀσύγχυτον μένουσαν,

ἀπλῆν, ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς
ἐκλυτρούμεθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ
ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον
ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν
ἄφθορον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς
πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε,
πταισμάτων συγχώρησιν, δωρήσασθαι
πάντοτε, τοῖς κραυγάζουσι· **Μνήσθητι**
καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

**Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ
ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.**

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ
ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι,
ἵνα τί ἐγκατέλιπές με.

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ
ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

**Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

**Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου ...
Πρόσχωμεν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον 27: 33 – 54.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστὶ λεγόμενος τόπος κρανίου, ³⁴ ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον · καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν ³⁵. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον, ³⁶ καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ ³⁷. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην · Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων ³⁸. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. ³⁹ Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες ⁴⁰ · Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν · εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ⁴¹. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον ⁴²· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται

σῶσαι · εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ,
 καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ
 πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ · ⁴³ πέποιθεν ἐπὶ
 τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει
 αὐτόν · εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός ⁴⁴. τὸ
 δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες
 αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ⁴⁵ Ἀπὸ δὲ ἕκτης
 ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
 ἕως ὥρας ἐνάτης ⁴⁶ περὶ δὲ τὴν ἐνάτην
 ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλη
 λέγων · Ἥλι ἡλί, λιμᾶ σαβαχθανί?. τοῦτ
 ἔστι Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με
 ἐγκατέλιπες? ⁴⁷ τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ
 ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν
 φωνεῖ οὗτος. ⁴⁸ καὶ εὐθέως δραμῶν εἰς ἕξ
 αὐτῶν καὶ λαβῶν σπόγγον πλήσας τε
 ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν
 αὐτόν. ⁴⁹ οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον · Ἄφες
 ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιας σώσων
 αὐτόν. ⁵⁰ ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ
 μεγάλη ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. ⁵¹ Καὶ ἰδοὺ τὸ
 καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο
 ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη
 καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, ⁵² καὶ τὰ
 μνημεῖα ἀνεώχθησαν καὶ πολλὰ σώματα
 τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, ⁵³ καὶ
 ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν
 ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν
 πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. ⁵⁴ Ὁ
 δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
 τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν

σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν
σφόδρα λέγοντες · Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν
οὗτος.

Ὁ χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου
Κύριε, δόξα σοι.

Ψαλμὸς 50.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου·
ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός.

σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς
μοι.

ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.

ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα

τεταπεινωμένα.

ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
μου ἐξάλειψον.

καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις μου.

μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά
μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ
τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
Ἱερουσαλήμ·

τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· **τότε**

ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκᾶν** ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Η'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν 23: 33 – 49.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ
καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι
ἀναιρεθῆναι. ³³ Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν
τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ
ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους,
ὄν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὄν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. ³⁴ ὁ
δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε · Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς · οὐ
γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. διαμεριζόμενοι δὲ
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον. ³⁵ καὶ
εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον
δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες ·

Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός
 ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ὁ
 ἐκλεκτός ³⁶. ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ
 στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος
 προσφέροντες αὐτῷ ³⁷ καὶ λέγοντες· Εἰ
 σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον
 σεαυτὸν. ³⁸ ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφή
 γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν
 Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς·
 οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων. ³⁹ Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων
 κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ
 σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ
 ἡμᾶς. ⁴⁰ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα
 αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν,
 ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;. ⁴¹ καὶ ἡμεῖς
 μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν
 ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον
 ἔπραξε ⁴² καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί
 μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ
 σου. ⁴³ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν
 λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ
 παραδείσῳ ⁴⁴. ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη καὶ
 σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως
 ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἐκλειπόντος
 ἡλίου, ⁴⁵ καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα
 τοῦ ναοῦ μέσον· ⁴⁶ καὶ φωνήσας φωνῇ
 μεγάλη ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς
 σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ
 ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν ⁴⁷. ἰδὼν δὲ ὁ
 ἐκατόνταρχος τὸ γινόμενον ἐδόξασε τὸν

Θεὸν λέγων· Ὅντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος
 δίκαιος ἦν.⁴⁸ καὶ πάντες οἱ
 συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν
 θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ
 γινόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη
 ὑπέστρεφον.⁴⁹ εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ
 γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ
 γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ
 ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Ὁ χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου
 Κύριε, δόξα σοι.

**Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ Κανῶν α', Ὡδὴ
 ε', Τριωδίου. Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός.**

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν
 σεαυτὸν, τῷ πεσόντι κενώσαντα
 ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς
 ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην
 παράσχου μοι φιλόανθρωπε.

Ῥυφθέντες πόδας, καὶ προκαθαρθέντες,
 μυστηρίου μεθέξει, τοῦ θείου νῦν Χριστέ,
 σοῦ οἱ ὑπηρεταί, ἐκ Σιών ἐλαιῶνος, μέγα
 πρὸς ὄρος συνανῆλθον, ὑμνοῦντές σε
 φιλόανθρωπε.

Ὅρατε ἔφης, φίλοι μὴ θροεῖσθε· νῦν γὰρ
 ἤγγικεν ὥρα, ληφθῆναί με κτανθῆναι
 χερσὶν ἀνόμων, πάντες δὲ

σκορπισθήσεσθε, ἐμὲ λιπόντες, οὓς
συνάξω, κηρῦξαί με φιλόανθρωπον.

Καταβασία.

«Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν
σεαυτὸν, τῷ πεσόντι κενώσαντα
ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς
ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ. **Τὴν εἰρήνην
παράσχου μοι φιλόανθρωπε»**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ' Ὡς ἀπαρχὰς.

**Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες
ὕμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεΐδε Μαρία
ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν
ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς
μου.**

Ὁ Οἶκος.

**Τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα πρὸς
σφαγὴν ἐλκόμενον, ἠκολούθει Μαρία,
τρυχομένη μεθ' ἐτέρων γυναικῶν, ταῦτα
βοῶσα· Ποῦ πορεύη Τέκνον, τίνοσ χάριν,
τόν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μὴ ἕτερος
γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾶ; Κάκει νῦν
σπεύδεις, ἵνα ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον
ποιήσης; συνέλθω σοι Τέκνον, ἢ μείνω
σοι μᾶλλον, δός μοι λόγον Λόγε, μὴ
σιγῶν παρέλθης με, ὁ ἀγνήν τηρήσας με·
σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.**

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ ΙΔ' τοῦ μηνός Απριλίου, Μνήμη τῶν
Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα,
Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου.**

Στίχοι.

Τιμῶ τὸν Ἀρίσταρχον ὡς ἀριστέα,
Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίφους.
Ποῦ δὴ μετέστης, ὡς ἀπετμήθης, Πούδη;
Ποῦ δὴ μετέστην, ἢ πρὸς ἄφθαρτον
κλέος;

Τρυφήν Τρόφιμος ούρανοῦ ποθῶν
 ἄκρως,
 Τροφή προσῆκται τῷ τεθηγμένῳ ξίφει.
Τῇ δεκάτῃ δὲ μαθηταὶ ἀπῆραν καὶ γε
 τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
 Μάρτυρος Ἀρδαλίωνος τοῦ Μίμου.

Στίχοι.

Νῦν Μῖμος ὄντως Ἀρδαλίων ἢ πάλαι.
 Μιμούμενος γὰρ Μάρτυρας, τὸ πῦρ
 στέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας
 Μάρτυρος Θωμαΐδος.

Στίχοι.

Αἰῶνος ἤρας τοῦδε τὴν Θωμαΐδα,
 Τὸ τῆς Γραφῆς, μέλλοντος αἰῶνος Πάτερ.

Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη Παρασκευῇ, τὰ ἅγια
 καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ
 Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς
 ἐμπτυσμούς, τὰ ραπίσματα, τὰ
 κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας,
 τὴν πορφυρᾶν χλαίναν, τὸν κάλαμον,
 τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν
 λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν,
 καὶ τὸν θάνατον, ἃ δι' ἡμᾶς ἐκὼν
 κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ
 εὐγνώμονος Ληστοῦ, τοῦ

συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ
Σταυρῷ ὁμολογίαν.

Στίχοι εἰς τὴν Σταύρωσιν.

Ζῶν εἶ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
ᾧ νεκρὸ γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

Ἔτεροι εἰς τὸν εὐγνώμονα Ληστήν.

Κεκλεισμένας ἤνοιξε τῆς Ἐδέμ πύλας,
Βαλὼν ὁ Ληστής κλεῖδα τό, Μνήσθητί
μου.

Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπειρώ
σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

**Κανὼν α', Ὡδὴ η', Τριωδίου Ἦχος πλ. β'
Ὁ Εἰρμός.**

«Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι
παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ
φρυαπτόμενον ἀνόμον συνέδριον,
βουλεύεται κενά, κτεῖναι μελετᾶ, τὸν
ζωῆς κρατοῦντα παλάμη· ὃν πᾶσα κτίσις
εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἀπὸ βλεφάρων Μαθηταί, νῦν ὕπνον
ἔφης Χριστέ τινάξατε· ἐν προσευχῇ δὲ
γρηγορεῖτε, πειρασμῷ μήπως ὄλησθε,
καὶ μάλιστα Σίμων· τῷ κραταιῷ γὰρ
μείζων πείρας· γινῶθί με Πέτρε, ὃν πᾶσα

κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπος τῶν χειλέων, οὐ ποτε
προήσομαι Δέσποτα, σὺν σοὶ θανοῦμαι
ὡς εὐγνώμων, κἂν οἱ πάντες
ἀρνήσωνται, ἐβόησε Πέτρος, σὰρξ οὐδὲ
αἷμα, ὁ Πατὴρ σου ἀπεκάλυψε μοι σέ, ὃν
πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς
αἰῶνας.

**Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα.**

Βάθος σοφίας θεϊκῆς, καὶ γνώσεως οὐ
πᾶν ἐξηρέυνησας, ἄβυσσον δέ μου τῶν
κριμάτων, οὐ κατέλαβες ἄνθρωπε, ὁ
Κύριος ἔφη· Σὰρξ οὐκ ὑπάρχων, μὴ
καυχῶ· ἀρνήση τρίτον γάρ με, ὃν πᾶσα
κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Καὶ νῦν ...

Απαγορεύεις, Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείση
τάχος ὡς εἴρηται· καὶ σοὶ παιδίσκη, οἷα
θᾶπτον προσελθοῦσα πτοήσει σε, ὁ
Κύριος ἔφη· πικρῶς δακρύσας, ἔξεις
ὅμως εὐίλατόν με, ὃν πᾶσα κτίσις,
εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

Καταβασία.

«Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι
 παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ
 φρυαπτόμενον ἄνομον συνέδριον,
 βουλεύεται κενά, κτεῖναι μελετᾶ, τὸν
 ζωῆς κρατοῦντα παλάμη· ὃν πᾶσα κτίσις
 εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας».

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
 ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Κανὼν α', Ὠδὴ θ', Τριωδίου Ἦχος πλ. β'
 Ὁ Εἰρμὸς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁλέθριος σπεῖρα θεοστυγῶν,
 πονηρευομένων, θεοκτόνων συναγωγῆ,
 ἐπέστη Χριστέ σοι, καὶ ὡς ἄδικον εἶλκε,
 τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, ὃν
 μεγαλύνομεν.

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς, φωνὰς
 Προφητῶν τε, μελετῶντες διακενῆς, ὡς
 πρόβατον εἶλκον, σὲ τὸν πάντων
 Δεσπότην, ἀδίκως σφαγιάσαι· ὃν
 μεγαλύνομεν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν ζωὴν, σὺν τοῖς
 Γραμματεῦσιν, ἀναιρεῖσθαι οἱ Ἱερεῖς,

παρέσχον, πληγέντες, αὐτοφθόνω κακία
τὸν φύσει Ζωοδότην, ὃν μεγαλύνομεν.

Ἐκύκλωσαν κύνες ὡσεὶ πολλοί,
ἐκρότησαν, Ἄναξ, σιαγόνα σὴν ραπισμῶ,
ἠρώτων σε, σοῦ δέ, ψευδῆ
κατεμαρτύρουν, καὶ πάντα ὑπομείνας,
ἅπαντας ἔσωσας.

Καταβασία.

«Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

Συναπτὴ μικρά.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλᾶριον Ἦχος γ' Αὐτόμελον.

Τὸν Ληστὴν ἀύθημερόν, τοῦ
Παραδείσου ἠξίωσας Κύριε, κἀμὲ τῷ
ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, φώτισον καὶ σῶσόν
με.

Τὸν Ληστὴν ἀύθημερόν, τοῦ
Παραδείσου ἠξίωσας Κύριε, κἀμὲ τῷ
ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, φώτισον καὶ σῶσόν
με.

Τὸν Ληστὴν ἀύθημερόν, τοῦ
Παραδείσου ἠξίωσας Κύριε, κἀμὲ τῷ
ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, φώτισον καὶ σῶσόν
με.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Θ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην 19: 25 – 37.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφή τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. ²⁶ Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὄν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρί αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου, ²⁷ εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδου ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. ²⁸ Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστοι, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ. ²⁹ σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ³⁰ ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Τετέλεστοι, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. ³¹ Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα

κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ³² ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. ³³ ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ³⁴ ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχη αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. ³⁵ καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, κάκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ³⁶ ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ, Ὅσοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. ³⁷ καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Ὁ χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου
Κύριε, δόξα σοι.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

(Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.)

**Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· (Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.).**

**Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· (Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.).**

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἦχος γ'.

Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν, ὁ πρωτότοκος υἱός μου Ἰσραήλ, ἐμὲ ἐγκατέλιπε, πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὤρυξεν ἐαυτῷ φρέαρ συντετριμμένον, ἐμὲ ἐπὶ ξύλου ἐσταύρωσε, τὸν δὲ Βαραββᾶν ῥήτησατο, καὶ ἀπέλυσεν· ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· σὺ δὲ Ἰσραήλ οὐκ ἐνετράπης, ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας. Ἄφες αὐτοῖς Πάτερ ἅγιε· οὐ γὰρ οἶδασι τί ἐποίησαν.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Ἦχος γ'.

Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν, ὁ πρωτότοκος υἱός μου Ἰσραήλ, ἐμὲ ἐγκατέλιπε, πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὤρυξεν ἐαυτῷ φρέαρ συντετριμμένον, ἐμὲ ἐπὶ ξύλου ἐσταύρωσε, τὸν δὲ Βαραββᾶν ῥήτησατο, καὶ ἀπέλυσεν· ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· σὺ δὲ Ἰσραήλ οὐκ ἐνετράπης, ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας. Ἄφες αὐτοῖς Πάτερ ἅγιε· οὐ γὰρ οἶδασι τί ἐποίησαν.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὄργάνῳ.

Ἦχος γ'.

Ἐκαστον μέλος τῆς ἀγίας σου σαρκός,
ἀτιμίαν δι' ἡμᾶς ὑπέμεινε, τὰς ἀκάνθας ἢ
κεφαλή, ἢ ὄψις τὰ ἐμπτύσματα, αἱ
σιαγόνες τὰ ῥαπίσματα, τὸ στόμα τὴν ἐν
ὄξει κερασθεῖσαν χολὴν τῆ γεύσει, τὰ
ᾧτα τὰς δυσσεβεῖς βλασφημίας. Ὁ νῶτος
τὴν φραγγέλωσιν, καὶ ἡ χεὶρ τὸν
κάλαμον, αἱ τοῦ ὄλου σώματος ἐκτάσεις
ἐν τῷ σταυρῷ, τὰ ἄρθρα τοὺς ἥλους, καὶ
ἡ πλευρὰ τὴν λόγχην. Ὁ παθὼν ὑπὲρ
ἡμῶν, καὶ παθῶν ἐλευθερώσας ἡμᾶς. Ὁ
συγκαταβάς ἡμῖν φιλανθρωπία, καὶ
ἀνυψώσας ἡμᾶς, παντοδύναμε Σωτήρ,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Ἦχος γ'.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, πᾶσα ἡ Κτίσις
βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς,
διεδονήθησαν φόβῳ τοῦ κράτους σου·
σοῦ γὰρ ὑψωθέντος σήμερον, γένος
Ἑβραίων ἀπώλετο, τοῦ Ναοῦ τὸ
καταπέτασμα, διερράγη διχῶς, τὰ
μνημεῖα ἠνεώχθησαν, καὶ νεκροὶ ἐκ τῶν
τάφων ἐξανέστησαν. Ἐκατόνταρχος ἰδὼν

τὸ θαῦμα, ἔφριξε· παρεστῶσα δὲ ἡ
Μήτηρ σου, ἐβόα θρηνηδοῦσα
μητρικῶς· Πῶς μὴ θρηνήσω, καὶ τὰ
σπλάγχνα μου τύψω, ὁρῶσά σε γυμνόν,
ὡς κατάκριτον ἐν ξύλῳ κρεμάμενον; Ὁ
σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστὰς ἐκ
τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα ... Ἦχος πλ. β'.

Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐνέδυσάν
με χλαμύδα κοκκίνην, ἔθηκαν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν μου, στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, καὶ
ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ἔδωκαν
κάλαμον, ἵνα συντρίψω αὐτούς, ὡς
σκεύη κεραμέως.

Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. β'.

Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν, τὸ
δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπεστράφη ἀπὸ
ἐμπτυσμάτων, βήματι Πιλάτου παρέστην,
καὶ σταυρὸν ὑπέμεινα, **διὰ τὴν τοῦ
κόσμου σωτηρίαν.**

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

**Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Μάρκον** ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Ι'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον 15: 43 – 47.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ⁴⁴ ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε. ⁴⁵ καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδώρησατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. ⁴⁶ καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. ⁴⁷ ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσὴ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Ὁ χορός: **Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου
Κύριε, δόξα σοι.**

**Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ**

**Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ-
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς
τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Π**ληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
  - **Κ**ύριε ἐλέησον.
  - **Ἄ**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ Σῆ χάριτι.
    - **Κ**ύριε ἐλέησον.
- **Τ**ὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
  - **Π**αράσχου Κύριε.
  - **Ἄ**γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
    - **Π**αράσχου Κύριε.
    - **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
      - **Π**αράσχου Κύριε.
    - **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
      - **Π**αράσχου Κύριε.
    - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
      - **Π**αράσχου Κύριε.
    - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ

καλήν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Τῆς** Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

Ὅτι Θεός Ελέους καὶ οἰκτιρμῶν καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ
σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν
κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς
ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά
σου Ἅγιε Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου,
καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι

ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον ΙΑ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην 19: 38 – 42.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησεν τὸν Πιλαῶτον Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλαῶτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ³⁹ ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν. ⁴⁰ ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ⁴¹ ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινὸν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη. ⁴² ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Ὁ χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Τριωδίου Ἦχος α' Ἰδιόμελον.

Πᾶσα ἡ Κτίσις, ἠλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ὁ ἐκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου
ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου
ἔβαλον κλῆρον.

Ἦχος β'.

Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα τί
μελετᾷ κενὰ; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν
ἀπάντων, θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα
θαῦμα! ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, εἰς
χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ
ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλόανθρωπος, ἵνα
τοὺς ἐν Ἄδῃ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ,
κράζοντας· Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν,
καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Ἦχος β'.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος
Παρθένος ἐν Σταυρῷ, Λόγε
ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῶα
σπλάγχνα, ἐτέρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς,
καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους
ψυχῆς, παρειὰς σὺν θριξὶ καταξαίνουσα,
κατετρύχετο· διὸ καὶ τὸ στήθος
τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς· Οἴμοι θεῖον
Τέκνον! οἴμοι τὸ φῶς τοῦ Κόσμου! τί
ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἄμνός τοῦ
Θεοῦ. ὅθεν αἱ στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων,
τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι· Ἀκατάληπτε
Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ
αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
τῆς γῆς.

Ἦχος β' Μαρτυρικόν.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ,
 σὲ τὸν πάντων Κτίστην καὶ Θεόν, ἢ σὲ
 ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα, πικρῶς· Υἱέ
 μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδου τῆς μορφῆς σου;
 οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως
 σταυρούμενον· σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι,
 ὅπως ἴδω κἀγώ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν,
 τριήμερον ἐξανάστασιν.

Δόξα ... Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, ἀναβαίνοντός σου ἐν τῷ σταυρῷ,
 φόβος, καὶ τρόμος ἐπέπεσε τῇ Κτίσει, καὶ
 τὴν γῆν μὲν ἐκώλυες, καταπιεῖν τοὺς
 σταυροῦντάς σε, τῷ δὲ Ἄδῃ ἐπέτρεπες,
 ἀναπέμπειν τοὺς δεσμίους εἰς
 ἀναγέννησιν βροτῶν. Κριτὰ ζώντων καὶ
 νεκρῶν, ζωὴν ἤλθες παρασχεῖν, καὶ οὐ
 θάνατον, φιλόανθρωπε δόξα σοι.

Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. δ'.

Ἦδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως,
 παρὰ κριτῶν ἀδίκων, καὶ Ἰησοῦς
 δικάζεται, καὶ κατακρίνεται σταυρῷ, καὶ
 πάσχει ἢ Κτίσις, ἐν σταυρῷ καθορῶσα
 τὸν Κύριον. Ἄλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμέ
 πάσχων, ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

**Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
 ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
 Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.
 Εἰρήνη πᾶσι.
 Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
 Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἁγίου
 Εὐαγγελίου ...
 Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον IB'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον 27: 62 – 66.

Τῆ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν
 παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς
 Πιλάτον ⁶³ λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν
 ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, μετὰ
 τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. ⁶⁴ κέλευσον οὖν
 ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης
 ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσι τῷ
 λαῷ, ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ
 ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. ⁶⁵ ἔφη
 αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε κουστωδῖαν·
 ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. ⁶⁶ οἱ δὲ
 πορευθέντες ἠσφάλισαν τὸν τάφον
 σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς
 κουστωδίας.

Λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

**Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ
νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ
προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν
ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· Σωτὴρ
ἡμῶν δόξα σοι.**

- **Ὁ διάκονος:**
- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
  - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
  - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
  - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
  - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
  - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
    - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
    - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
    - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ **(κώμη, πόλει)** ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
- **Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)**
- Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀπόλυσις.**ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!****Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.****ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.****Ἀμήν.****Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ Ἐκκλησία,
Μητροπόλει, Ἐνορία καὶ Πόλει ταύτη εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.****ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.****Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.****ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.****Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.**

ΙΕΡΕΥΣ. Ὁ ἔμπυσμούς καὶ μάστιγας καὶ
κολαφισμούς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον
ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου
σωτηρίαν,
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ
Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ
τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων
Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ
πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα -
ἰδρυτοῦ καὶ
προστάτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς
Κύπρου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων
Πατέρων
ἡμῶν, τοῦ Ἁγίου (τοῦ ναοῦ) τῶν ἁγίων
καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
καὶ

πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς,
ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος καὶ
ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.